

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 161 / 15. ročník

Hrad Brníčko právě dobývá úderná jednotka mladších bojovníků vedená Sběratelem.

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci dubnu roku 2004.

Úvodem

Držíte v rukou osmé letošní číslo našeho časopisu. Květen je tu, jaro je v plném proudu. Ve vzduchu jsou už pomalu cítit prázdniny a tábor. Co se stalo od vydání posledního čísla Březové kůry?

- na Velikonoce jsme vymrskali děvčata pomlázkami a vysloužili jsme si za to vajíčka, čokolády, a další pochutiny
- oslavili jsme svátek sv. Jiří, a to dnem otevřených dveří na klubovně spojeným s výstavou skautských kronik
- dne prvního května jsme oslavili vstup do Evropské unie a Svátek práce
- začalo mistrovství světa v hokeji. Až budete číst tyto řádky, budete už vědět, jak si vedli naši hokejisté (já doufám že dobře)

Pokud se týče oddílového života, tak proběhlo několik akcí, na které si posvětime v tomto čísle. Jedná se o několik brigád na našem plotě, dále proběhla Bitva o hrad Brničko, Akce Selkirk pro starší a také jsme hráli florbal.

Příspěvky k akci Selkirk byly odevzdány v rekordní době (ještě v den, kdy akce skončila) a musím říct, že mají velice vysokou vyprávěčskou kvalitu. Mimochodem, popis akce zabírá celou čtvrtinu Kůry. Koho akce nezajímá, tomu se zde omlouvám, příště o ní snad nebude ani slovo.

Bodování za měsíc duben bude vyhlášeno až na sněmu, takže tam šťastný vítěz obdrží kromě jiného také barevný výtisk našeho časopisu.

Kůra se po minulém extrému vrací do standardních kolejí – jak v počtu stran, tak ve složení příspěvků (ačkoli měla Kůra minule 40 stran, nebylo místo např. na detektivku a další). Aktivní byl opět Ječmen, dodal opět několik kvalitních příspěvků.

Trochu mě ovšem mrzí to, že ještě dva dny po uzávěře nemám některé příspěvky a ti kterých se to týká, to nejspíš vůbec nezajímá. Taky je chyba, že se v tomto čísle neobjevila ani jedna družinová stránka a další slíbené příspěvky. Od příště se morálku pokusíme společně zlepšit pořádně konanými redakčními radami. Číslo má proto 28 stran. Také zde není bodování, jak již bylo zmíněno výše.

Do tohoto čísla přispěli: MIČKINIKWA, Stopař, Křeček, Ječmen, Mauglí, Netopýr, WABLAUTANAGA, Tarzan, Cestovatel. Příští redakční rada bude součástí kmenové rady konané po sněmu 22. května.

Důležité údaje:

Příští redakční rada se koná:	V sobotu 22. května po sněmu
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 30. května
Příští číslo vyjde:	V pátek 4. června 2004

Zároveň chci požádat všechny, kteří chtějí do časopisu přispívat, aby dodržovali stanovené termíny!

Rendy

Slovo Degandawidy

Už podruhé v řadě to bude docela veselé čtení (ne srandovně, ale optimistické, stránka zábavy je totiž na konci). V posledním měsíci proběhly na klubovně hned tři brigády a k tomu ještě pár nadšenců pod vedením Wablautanagy vyrobilo nápis na náš nový plot u klubovny. Myslím, že částečně jste o pracích na klubovně mohli číst už v minulém Kůře, ale to celkem není důležité, nejde mi o detailní popis, co kdo a kdy udělal. Chtěl bych jen poukázat na to, že to jde. Někteří z nás třeba šli pomoci na klubovnu, i když se to nezdálo rodičům („Doma máš práce dost...!“), někoho možná popostrčila vidina slibovaných bodíků, někdo se už nemohl dívat na nedodělaný plot nebo nepořádek v klubovně, někdo třeba chtěl jen vidět kamarády a trochu si popovídat. Zkrátka každý jsme měli jiný důvod, ale všichni jsme přišli a ve svém volnu pomohli našemu oddílu.

Na oddílové radě Mičkinikwa naznačil něco o problémech s pracemi a úklidem na skautském domě na Rudolfově. Ačkoliv Rudolfov vyžaduje mnohem menší údržbu a užívá ho víc než dvojnásobek skautů, v tomto by se tam všichni od nás mohli učit. Bez problému se nás sejde víc jak desítka a je za námi vidět kus práce. Když si vzpomenu, jak rozpačité byly počátky plotu, je to veliký kontrast. Nejdřív se jeho stavba o rok opozdila, pak byl půl roku nedodělaný a náhle, jako mávnutím kouzelného proutku, uplynulo pár týdnů a téměř všechno je hotové a ještě nápis navrch. Jak snadné.

Fakt je, že na druhé straně mám pocit, že v některých věcech trochu polevuujeme. Na nástěnce Vlků už dva měsíce nikdo nepsal docházku, účast na akcích je hlavně u těch mladších všelijaká a nejsem si jistý, jestli se udržujeme ve formě, co se odborností a znalostí týká. Možná takový testík na skautské desatero nebo semafor by ukázal víc. Je to ale dané hlavně tím, že máme spoustu nováčků a je problém je všechny najednou zapracovat do rozjetého vlaku. Takže prosím především ráce, aby na schůzkách dbali na věci, které dělají náš oddíl tím, čím je a aby všichni nováčci co nejdřív opravdu pocítili, že do našeho oddílu patří a že jim na něm záleží.

Pevně věřím, že tohle je jen začátek změn, které nás v oddíle čekají. Jsme uprostřed jara, čeká nás ještě hodně nabitý program, odložený sněm a v létě tábor. Na oddílovou radu zase pár kluků zapomělo, práce a problémů je pořád dost, ale přesto mám dojem, že s přicházejícím dalším létem se jaksí probouzí i náš oddíl. Takže snad mě v nejbližších dnech zase neusadí zpět do reality někdo nebo něco nějakým superkiksem a panstvem... Ať je docházka a snaha (skoro) stoprocentní, ať jsme k sobě všichni ohleduplní a ať se na sebe všichni usmíváme.

Degandawida Stopař

BODOVÉ MENU V KVĚTNU:

Máme tu květen, všechno kvete a....., no a vy zase máte možnost získat nějaké body, tady to je:

1. Skautská historie

Opět jde o úkol, který (hlavně u Káňat, Sov a Medvědů) byste měli řešit společně na rodovce! Za každou správnou odpověď budou 3 body, celkem maximálně 15.

1. První skautský tábor u nás byl a) u Prahy b) na Vysočině c) na Šumavě
2. První příručka českých skautů a) Český skaut b) Buď připraven c) Junák
3. První Jamboree bylo v a) Švýcarsku b) USA c) Anglii
4. Skautky mají svátek v a) únoru b) březnu c) dubnu
5. Město Mafeking leží v a) Egyptě b) Jihoafrické republice c) Anglii

2. Bodování deníků

Tenhle úkol měl proběhnout na sněmu, ale nepovedlo se, takže se odkládá. Před sněmem 22. 5. proběhne kontrola deníků. Podle toho, jak bude váš deník vypadat, obdržíte maximálně 20 bodů. Opět prosím především rádce, aby na tento úkol upozornili na schůzkách a vyzkoušeli si například takové malé obodování nanečisto přímo ve svém rodě.

3. Závod světlušek a vlčat

Tohle se týká jen kluků startujících na okresním kole tohoto závodu. Za umístění do třetího místa dostane každý premií 25 bodů!

4. MS v hokeji

Všude vládne hokejové šílenství a zasáhlo už i náš časopis. Česká republika určitě patří mezi hokejové velmoci a v historii je třetí nejúspěšnější zemí hned za Ruskem (Sovětským svazem) a Kanadou. Kdo zjistí kolikrát už jsme byli mistři světa má 10 bodů jistých. Pokud už ti ale bylo víc jak 12 let, musíš ještě zjistit, v kterých letech jsme tato vítězství dosáhli. Počítají se i tituly v době Československa.

J. Jágr ohrožuje lotyšskou branku

Body v dubnu:

Minulého bodového menu využila spousta lidí především kvůli brigádám na klubovně (což určitě nikdo nedělal jenom kvůli bodům). Planety na obloze byly samozřejmě Merkur, Venuše, Mars, Jupiter a Saturn. Za to mají body Ječmínek s Bědou, je vidět, že boj na špici se opravdu jede na plný plyn. Ječmen navíc zase dodal pomerančovou kůru. Taky se urodila spousta článků do Březové kůry, která měla nejvíc stran od čísla 150. Hlavně Ječmínek, Mauglí, Plamínek, Běda.

Degandawida Stopař

BRIGÁDA NA KLUBOVNĚ 8.4.2004

Sešli jsme se tohoto dne na klubovně, abychom ji trochu zkrášlili před blížícím se dnem otevřených dveří. Byl to čtvrtek a ve školách byly prázdniny, takže sraz byl už ve 14.00. Ukončení bylo přibližně v 18.00.

Akce se účastnili Tarzan, Netopýr, Cestovatel, Plamen, Béd'a, WABLAUTANAGA, MIČKINIKWA, Adam, Lišák, Grizzly, Rendy, Michal.

WABLAUTANAGA
připevňuje na horní
hranu plotu
pozinkované plechy

Michal a WABLAUTANAGA začali přidělovat plechové profily na horní hranu plotu, které zajistí dobrý odtok vody a delší životnost plotu. Bohužel po nějaké době selhala technika – konkrétně vrtačky a tak se tuto práci nepodařilo dokončit. Netopýr společně s Béd'ou pracovali na vzhledu naší dřevárky. Jejich úsilí podpořili Tarzan s Cestovatelem, kteří před dřevárku natáhli maskovací síť. Netopýr také mezitím nasekal spoustu skolků na zatápnění v kamnech. Jediným problémem je jejich nadměrná vlhkost, proto při jejich delším uskladnění v bedně hrozí plíseň. Proto je zapotřebí toto občas zkontrolovat, Netopýře, aby nedošlo ke zničení bedny.

Cestovatel s Tarzanem potom natírali písmenka určená pro nápis na plot. Tarzan určitě shrabal listí v okolí klubovny, vykopál jámu a listí do ní „uklidil“. Dostavili se také tři mladší – Lišák, Adam a Grizzly. Ti pomáhali se dřevem a poté nosili věci pod vedením MIČKINIKWY. Nakonec byli zaměstnáni úklidem v prostoru před vstupem do sklepa, odkud vyhrabali nepořádek, vynesli listí a kusy starých cihel. Zde je potřeba ocenit nadšení, s jakým se tito tři mladí členové vrhli do práce v oddíle.

Lišák, Grizzly a Adam
aktivně trávili i chvíle
odpočinku

MIČKINIKWA při úklidu
v knihovně. Jak vidno, naše
klubovna v poslední době díky
několika jedincům prokoukla a
nemusíme se za ni tedy stydět

MIČKINIKWA a Rendy si vzali na starost úklid v hlavní klubovně a vedlejší místnosti – knihovně. Podařilo se jim umýt podlahu, trochu otřít prach z některých exponátů a také odstěhovat na půdu spoustu prozatím nepotřebných věcí. Poté se téměř všichni zapojili do úpravy okolí klubovny – sbírání kousků dřeva, hrabání nepořádku apod. Ukončení akce bylo okolo 18.00. Rozešli jsme se s pocitem dobře vykonané práce.

Nafotil a zapsal Rendy

Bitva o Brníčko

17.4.2004

Část zemské hotovosti se srotila již na Valové v Zábřeze. Zbytek se připojil v Leštině a na Brníčku. Obranu již tak dobře bráněného hradu zlepšilo počasí, které podmáčelo přístupovou cestu.

Již po cestě odpadlo několik hrdinů, hlavní útočná síla tím byla značně oslabena. Největší ztrátu vojska utrpěla porážkou hlavního velitele královských vojsk Plamena, který zůstal v bažinách spolu s dalšími třemi veliteli. Dále vojska utrpěli ztrátu při projíždění nepřátelských hlídek, které našli a zneškodnili Lišáka a jeho družinu. Bažina byla zakončena lanovou lávkou, kterou však útočníci zvládli beze ztrát.

Ještě než byli útočníci na dostřel, léčili své bojovníky narychlo nalezenými bylinkami (například třešni). Po naplánování útoku i obrany se všichni rozešli na svá místa a útočníci odhalili svoji tajnou zbraň bomby. Obránce tvořili ti, kteří padli po cestě + Já (Tarzan), Cestovatel a Netopýr. Hrad tedy bránili Palmen, já, Cestovatel, Netopýr, Dráček, Jirka a Lišák (omlouvám se těm, na které jsem zapomněl).

Útočili Mauglí, Brouček, Běďa, Sběratel, Mona, Krvák a asi Grizly (rovněž se omlouvám za omyly). Časoměňči a „rozhodčí“ byli Křeček, Stopař a Bobo. Obránce zaváhali hned na začátku, kdy se útočníkům podařilo donést první bombu z pěti. Další bombu dopravili po chvíli oklepávání a třetí bombu s vypětím všech sil, protože museli běhat stále do kopce. Za chvíli se útočníci unavili, obránce se sehráli a poslední dvě pozice pro bomby byly dobře bráněny a ani po dlouhém a urputném boji se nepodařilo dopravit další bomby. Všem bojovníkům také dělal problémy déšť, který neumožnil odvetu.

Po bitvě jsme narychlo sbalili zbroj, která na nejlepší úrovni ze všech bitev, co pamatují. Celkem pohodlně jsme ještě chytli autobus a dobrovolníci šli ještě odpoledne na bazén.

Bitva mezi středověkými zdimi.

Tarzan

Páteční aktivita

23.4.2004

Když se zamýšlím nad páteční dobrovolnou aktivitou, tak si uvědomuji, že rekonstrukce plotu trvala přesně jeden rok. V dubnu roku 2003 se dovezly desky, které byly uskladněny u paní Vítkové. V srpnu jsme je nařezali a ohoblovali a potom se přidělaly na plot. Plot byl hezký, ale dlouho nevydržel. Někdo nám začal vykopávat desky. Museli jsme plot zpevnit horními deskami ještě před začátkem zimy a provedl se ještě jeden nátěr. V zimních měsících jsme zhotovili nápis na plot (název oddílu a internetová adresa). Když zima skončila a oteplilo se, musely se horní desky zařiznout, aby se plot mohl v horní části oplechovat. Před návštěvním dnem, který se konal 25. dubna letošního roku proběhla páteční dobrovolná aktivita.

Dvojice Michal a Wablautanaga při práci na plotě

Do dodělávek na plotě se pustili WABLAUTANAGA, Ječmínek a Draček. Desky ponatíral Netopýr s Ječmenem. Pod vedením Stopaře se přidělával nápis na lačky, aby se mohl připevnit na plot. S nápisem pomohli Tarzan a Cestovatel. Při finálním připevňování pomohl Plamínek. Ječmínek se ukázal jako osvětový pracovník, kdy řídil připevňování nápisu a z dálky korigoval pohyb nápisu, aby byl rovně. Ukázalo se, že Ječmen má oko jako rys. Když byl nápis na plotě, všichni si oddechli. Mičim a Plamínek pomáhali MIČKINIKWOVI s přípravou výstavy kronik. Běda se pustil do opravování florbalových hokejek a šlo mu to znamenitě. Rekonstrukce plotu je těsně před koncem, musíme dodělat spodní zpevnění a opatřit plot posledním nátěrem.

Řekněme si pár perliček z rekonstrukce plotu:

- Michalovi se podařilo při oplechování plotu

zlomit tři vrtáky za půl hodiny. Drží rekord na nápis na kmenovou desku rekordů. Aby se mu podařilo trhnut rekord, poslední vrták zlomil po pěti vteřinách vrtání

- při ořezávání plotu se Cestovatel opřel o desku. Tlačil do desky tak silně, že by se nepohnula, pokud by se ořezávala.

- Ječmínek si batikoval tričko Luxolem, na dotaz jestli to ředidlem pustí dostal jednoduchou odpověď. Ano, ale pokud se strčí do pračky, budou v něm díry. Ječmen nezaváhal a odpověděl, stejně je pracovní

- Běda stápěl hobliny a odpad. Držel se pohádky O Popelce – jedno zrnko popela jedno zrnko máku. Do kamen házel hobliny po jedné a destičky po dvou a tak jak kluci nosili odpad málem byl v klubovně zavalen

- Ječmene pojď pomoci, potřebuji to podržet a to co máš v ruce, zahod'. A Ječmen nelenil vše zahodil bez myšlenky. Málem jsme to nenašli, ale rozkaz splnil do puntíku

Na závěr je třeba říct: I přes úsměvné chvíle, kterým předcházelo drobné rozčarování se nám podařilo udělat pěkný plot, který na ulici nikdo nemá.

Všem děkuji za pomoc a myslím že se dílo podařilo. Je to fajn, jak ten plot a nápis změnil klubovnu k lepšímu ještě jednou díky VŠEM.

WABLAUTANAGA

Akce Selkirk 30.4. – 2.5.2004

aneb jak Dráček, Netopýr a Krvák vstoupili do Evropské unie pod společným igelitem

O akci jste již jistě slyšeli, takže se pokusím stručně shrnout to nejpodstatnější a podat zápis o akci ze strany vedení.

Úkolem jednotlivých skupin byl průzkum tajné nacistické laboratoře, nacházející se někde mezi městy Mohelnice, Lanškroun, Hanušovice, Šumperk, Štítý. Než se však k laboratoři dostali, museli absolvovat pár úkolů. Hned v pátek byli do celé akce zasvěceni. Na akci museli vyrazit s teletem a v něm mít jen 6 věcí. Na jídlo každý dostali: 3 vejce, 2 kuřecí stehna, 3 brambory a cibuli (vše samozřejmě syrové). Jídlo si museli připravit v neznámém terénu, jen s nožem, sekerou a sirkami. Navíc na ně v terénu číhali záškodníci, kteří měli za úkol naše agenty zlikvidovat – všichni však přežili.

Po absolvování určité trasy a projití strategických bodů se setkali s konfidentem, který zhodnotil kvalitu jejich jídla a předal jim další podklady. Na základě těchto podkladů zjistili, že jejich ostatní věci jsou v Jedlí u tajného agenta (můj spolužák P. Mrázek). Nebylo to však jednoduché – museli jít i dle azimutu. Zde se ztratila skupina Východ. Navíc Tarzana potkali i žaludeční problémy a jejich skupina z akce odstoupila.

V Jedlí byla připravena bojová hra pro získání věcí. Oběma zbylým skupinám se věci podařilo získat. Další etapa byla popsána v tajných materiálech uložených v říčce Březné. Skupiny materiály úspěšně vyzvedly a dle nich absolvovaly další stanoviště a úkoly.

Nakonec se dostali až supertajné nacistické laboratoři, kterou prozkoumali. Tím jejich akce skončila. Pak jsme hned šli spát. Ráno se vstávalo v 4.30 a šlo se na vlak do Hoštejna. V šest ráno v Zábřeze byl rozchod.

Jak jsem už zmínil, elitní jednotka agentů Supersoldiers byla tentokrát rozdělena na tři skupiny.

Skupina Jih (Dráček, Krvák, Netopýr) měla výsadek v Tatenici. Jejich strategickým bodem byl vrchol Lázek. S konfidentem se setkali v Cotkytli. Jejich jídlo bylo dobré, takže další informace měli zakopány na tajném místě (= naše táborová kuchyň). Během 36 hodin, co akce trvala, ušli cca 35 – 40 km.

Skupina Sever (Mauglí, Ječmen) měli výsadek v Bohdíkově. Jejich strategickým bodem byla Střelnice v Hanušovické vrchovině. Zjistili, že rozcestník vyznačený na mapě ve skutečnosti neexistuje. Jejich setkání s konfidentem se uskutečnilo v Bušině. Jídlo se jim taky povedlo, takže přes tajné stanoviště v Horních studénkách zamířili do Jedlí. Během celé akce ušli cca 45 – 50 km.

Sobota, 15.30 hod. Míša a Stopař. Zatím odpolední pohodička. Za pět hodin na tom samém místě nebude nikdo z agentů a vedení znervózní

Skupina Východ (Tarzan, Brouček, Mona) bohužel selhala. O příčině selhání této skupiny se lze jen dohadovat. Došli pouze do Svěbohova (místo výsadku Šumperk, trasa vedla přes vrchol Háj). Podrobnosti se dočtete v jiném článku. Je vidět, že do cíle dorazili nejen skuteční drsníci, ale také ti, co poctivě plnili svěřené úkoly (např. pořádně propekli kuře a vejce).

Skupina Jih:

Musím zde pochválit Krváka za jeho chování během akce, kdy se ukázal být platným členem týmu a jeho věcné připomínky často pomohly hladkému průběhu akce.

Dráček se přes nižší věk ukázal spolehlivou jistotou, plnicí zodpovědně svěřené úkoly. Je schopen na sebe vzít odpovědnost celého týmu. Nenadělá zbytečné řeči, ale jsou za ním vidět výsledky.

Netopyr byl nejmladším účastníkem akce. Přesto dokázal jasně zvítězit v jediné individuální soutěži (viz. dole). Jen tak dál.

Noc na sobotu strávili pod společným igelitem. Těsně kolem nich projela motorizovaná hlídka Wehrmachtu, ale neviděla je.

Skupina Sever:

Mauglí tvořil celou polovinu týmu. Druhou půlku tvořil Ječmen. Bylo tomu tak proto, že vím, že se na tyto dva lze dlouhodobě spolehnout a že mají oči a mozky na svých místech. Pochvalu si zaslouží především za přístup k akci. Přestože na začátku měli mnoho zbytečných řečí (že, Ječmen), akci vzali vážně a nevynechali jedinou příležitost jak si ji zpestřit - jen tak „mimochoodem“ zvládli výstup na Nový hrad a navštívili i další doporučené přírodní zajímavosti. Počet jejich kilometrů mluví za vše. Hlídka Wehrmachtu je vůbec nenašla.

Skupina Východ:

O skupině vím jen to, že vyrazili ze Šumperka. V sobotu odpoledne se Tarzanovi udělalo špatně a akce pro ně skončila. Škoda pro Monu a Broučka. V sobotu večer už byli zpátky v Zábřeze.

Vzhledem k tomu, že skupiny Jih i Sever splnily stejný počet úkolů a etap, je volba vítězné skupiny obtížná. Myslím, že především zvítězili ti, kteří si akci užili a

Sobota, 21.15 hod. Agenti se šťastně našli a chystají se na poslední úkol – průzkum tajné laboratoře

kterým se líbila. Obě skupiny získali tedy 90 bodů ze sta – ztracené body jsou za neabsolvovaná stanoviště A a B vyznačená na mapě č. 5.

Asi jediný kritický okamžik nastal, když v nepřehledném terénu Drozdovského lesa skupiny nenašly stanoviště A a B, která byly klíčem k laboratoři – tam se měli všichni dozvědět, kde laboratoř leží. Když se nikdo nedostavil ani na nouzové stanoviště nad Jedlím ve 20.30, trochu ve mně hrklo. Rychle se stmívalo a ani Miša, který stanoviště zajišťoval, netušil, co se stalo.

V zoufalství jsem se rozjel tam, kde byli naši agenti tajným zvědem vidění naposledy – tam, kde odpoledne lovili zprávy z řeky.

Co se stalo? Naši agenti zkrátka

nestihli absolvovat

všechna stanoviště a tak nevěděli kudy kam. Naštěstí je napadlo jediné správné řešení – slézt do Jedlí k hlavní cestě, zavolat že jsou OK a vyrazit na pravděpodobné místo srazu – ovšem v Jedlí není signál, takže volat nešlo. Při průjezdu nočním Jedlím jsem na ně naštěstí narazil. Akce tedy mohla pokračovat dle plánu, s nepatrným časovým skluzem. Je dobré, že si kluci i v takovýchto situacích zachovali chladnou hlavu (já jsem byl určitě nervóznější). Poslední instrukce byly předány a agenti vyrazili do tajné laboratoře. Celá akce byla ukončena ve 22.10.

Přespali jsme na místě (nad Drozdovem) a ráno ve 4.30 byl budíček. Dle mapy jsme pak neznámým terénem dorazili do Hoštejna (kdybychom tam přišli o 3 minuty později, vlak byl fuč).

Čítát dne:

Čas: 21.10

Místo: Jedlí

Autor: Krvák

Situace: Těsně po nalezení ztracených agentů v Jedlí

„Ale jo, není

to zase
taková
suchárna.
“

Krvák

Neděle, 4.25 hod. Opět trojice Krvák, Mauglí a Netopýr (zleva). Ta mrtvola vlevo zabalená do mokrého plastického pytle je skutečně Krvák. Ještě netuší, že za 5 minut je budíček.

Výsledky průzkumu tajné laboratoře:

Dráček	10 odhalených vědeckých pomůček
Mauglí	14 odhalených vědeckých pomůček
Krvák	14 odhalených vědeckých pomůček
Ječmen	16 odhalených vědeckých pomůček
Netopýr	22 odhalených vědeckých pomůček

Neděle, 5.45 hod. Ranní návrat. Na Netopýrovi je vidět únava, Ječmen s Mauglím vypa-dají v pohodě.

Nafotil a zapsal Rendy

Sobota, 23.00 hod. Mauglí, Netopýr a vzadu Krvák se chystají na zasloužený spánek.

Vítězem této individuální disciplíny se tedy jednoznačně stal **Netopýr. Gratuluji!**

akce Selkirk

30.4. - 2.5.2004

V podání týmu Jih (Krvák, Dráček a Netopýr)

Sešli jsme se na vojenské základně v bývalé klubovně Zábřežských skautů. A nabalili jsme si telata mohli jsme jen 6 věcí. Naše skupina: Krvák, Dráček a Netopýr - Jih. V pátek jsme byli vysazeni v Tatenici a měli jsme se dostavit na mysliveckou chatu Cukrová bouda. Vyšli jsme na tento kopec asi v 19:³⁰. Spát jsme šli asi 21:⁰⁰ na vymezené území. V sobotu jsme došli na cukrovou boudu. Dále jsme měli jít na strategické body -

Mohylka a Lázek. Na Mohylku jsme se dostali celkem snadno ale po cestě na Lázek nám stála obec Strážná, kterou jsme si museli obejít. Na Lázkou jsme zjistili otevírací dobu a získali pohled. Potom jsme šli do Cokytle ke kostelu sv. Jana. Tam jsme čekali na konfidenta. Počítali jsme, že nám donese věci, ale jen nám snědl úplatek a řekl kam jít.

Teď jsme měli jít pro věci v neznámé obci. Kde ta obec je a jak se jmenuje jsme měli zjistit na tábořišti u Štítů. Tato obec se jmenuje Jedlí a našli jsme ji na mapě č.2. Měli jsme se dostavit k agentovi s krycím jménem Petr Mrázek mezi 16:³⁰ - 18:⁰⁰. V domě č. popisné 9 tam byly naše batohy.

Problém byl, že po hlavní cestě chodili hlídky SS. U Petra Mrázka jsme dostali další pokyny. Šli jsme k řece Březné, kde uprostřed řeky byla další zpráva. Měli jsme jít na tři body v terénu na kterých byly části zprávy. Uvědomili jsme si, že to nikdy nemůžeme stihnout tak jsme se rozhodli, že se spojíme s Mauglím a Ječmenem.

U Březné jsme si odložili věci a já (Netopýr) jsem je hlídal. Zbytek šli pro části zprávy. Nejprve přišel Drak s Krvákem - asi v 19:³⁰ a svou část neměli. Asi za hodinu přišel Mauglí s Ječmenem a měli, ale bylo nám to na nic.

Tak jsme se vydali na místo na které jsme měli jít, když to nestihneme do 20:⁰⁰ - na místo, které by nám ukázali části zprávy. Došli jsme na křižovatku v Jedlí. Tam nás náhodou potkal Rendy s autem. Naskládali jsme se do toho auta a jeli do Drozdova.

Pár set metrů od Drozdova byla laboratoř a uprostřed oheň. Měli jsme napsat co nejvíce věcí v okruhu asi 7 m od ohně. Po 1 hodině se akce ukončila a šli jsme spát do laboratoře. V neděli jsme došli do Hoštejna a vlakem do Zábřeha.

Je sobota, 23.00. Dráček se chystá na spaní v bývalé nacistické laboratoři

Netopýr

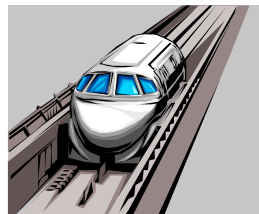
Akce Selkirk

East group (Mona, Brouček, Tarzan) v podání Tarzana

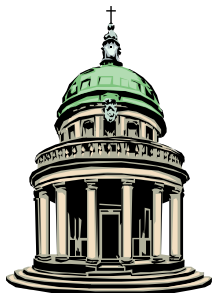
Na klubovně nám byly odebrány batohy. Mohli jsme si každý vzít 6 věci do telete, k tomu jsme dostali kuřata, vajíčka a brambory, které jsme měli upravit s pomocí sirek a nože + to co příroda dá.

Začali jsme v Šumperku, kam jsme odjeli vlakem. První úkol jsme splnili tím, že jsme se ubytovali někde u Háje. Ten jsme splnili celkem hladce. Mezi tím jsme ještě navštívili Hradisko – měla to být zřícenina hradu. Byla zřícená dost pořádně, protože nahoře jsme viděli pouze tři balvany trčící ze země. Uložili jsme se na Chocholíku. Další den začínal hodně z rána. Z kamení jsme postavili zajímavá kamna a na nich jsme vařili. Nejprve jsme zahrabali brambory do popela. Vajíčka jsme smažili na kamen. Problém byl, že nám vždy nějaký kus vajíčka vytekl. Tak jsme je zkusili dělat v popelu. Zde se uplatnila taktika mikrovlnka – když vajíčko explodovalo, bylo hotové. Kuřata jsme udili v komině. Jídlo bylo nečekaně chutné, ale bylo jej málo.

Po dovaření jídla jsme šli na Háj. Cestovali jsme opatrně, aby nás nechytily jednotky Wehrmachtu. Háj jsme obešli, rychle jsme koupili fotografii a napsali otevírací dobu, čímž jsme splnili další úkol. Nahoru jsme jít nemohli, protože zde probíhala rekonstrukce.

Pokračovali jsme na Boží tělo. Cesta byla krátká, ale nepříjemně z kopce. Dole byla kaplička, ze které vytékala voda. Pořádně jsme se osvěžili, prohlédli si tamějších 14 křížů a kostel. Dále jsme pokračovali na Zlatník. Ten nás hodně zklamal, protože to byla jen křižovatka polních cest a turistický ukazatel. Přes Zlatý kopec jsme vylezli na Zbovou. Byl to zajímavý kopec se skálou nahoře.

Dali jsme si svačinku a sestoupili k Moravě. Hodinu jsme hledali, kde řeku přebrodit a zjistili jsme, že cesta přes Moravu existuje pouze jedna = most. Tímto rozhodnutím jsme nesplnili jeden úkol. Nasadili jsme trysk a vyrazili směrem k mostu. S velkým zpožděním jsme došli do Postřelmůvku, kde na nás ještě čekal Miša.

Dostali jsme další úkoly a šli se pohoupat na houpačky u místního lidového domu. Od Miši jsme se dozvěděli, že máme dojít k nějakému křížku na mapě, kterou jsme dostali. To místo bylo na křižovatce na cestě Svěbohov, Horní studénky a Jedlí. Dále jsme měli podle azimutu vyhledat město, ve kterém nám agent Mrázek s domem č.9, má předat další materiál a možná i jídlo. Naši první podstatnou chybou bylo, že jsem špatně změnil azimut a místo Jedlí jsme najednou měli Svěbohov. Protože jsme ještě měli čas, šli jsme nejprve na dříve zmíněnou křižovatku. Po cestě mě ale začalo bolet břicho, což nás podstatně zpomalilo. Došli jsme na křižovatku a Brouček s Monou začali prohledávat okolí. Já jsem se na chvíli posadil. Kluci nic nenašli, ale já jsem objevil obálku na zadní straně značky. Byl to pokyn č.7, na kterém bylo napsáno, že v Jedlí v jistém domě je konfident, ke kterému jsme měli dojít.

Bohužel jsem si to nespojil s pokyny od Míši a najednou jsem měl dva konfidenty. Jednoho ve Svěbohově v domě č.9 a druhého v Jedlí na obdržené (a vzápětí spálené) mapce. Nejprve jsme šli do Svěbohova, kde jsme žádného Mrázka č.9 nenašli, a kde nám došlo, že je Mrázek jenom jeden, a to ten v Jedlí.

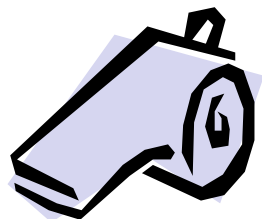

Nemohli jsme dojít do Jedlí do stanoveného termínu, tak jsme rozdělali záchrannou obálku č. 2. Měli jsme dojít k rybníčku u řeky Březná. To vzhledem k mým vnitřním problémům nebylo možné. Tak jsme zavolali Rendymu. Dostali jsme povolení dojít do Zábřeha a protože jsme byli hladní a unavení, tak jsme skončili u Monové babičky. Trochu jsme se najedli, něco popili a šli do Zábřeha. Tato cesta pro mě nebyla nikterak jednoduchá, ale přežil jsem ji ve zdraví. Vynořili jsme se za JZD, Mona spal u nás a Brouček šel domů. Za celou výpravu jsme ušli jenom 30 km, ale bez jídla to jde podstatně hůř než s plným žaludkem. Měli jsme akorát štěstí, že vody bylo dost.

Tarzan

FLORBAL V TĚLOCVIČNĚ 15.4.2004

Náš skautský oddíl poskytuje svým členům různé možnosti vyžití, od plnění OP, přes táboření v přírodě, poznávání nových krajů, uzlování, práce na společné klubovně až k moderním sportům, jakým florbal určitě je. Takže tentokrát byl florbal naplánován na 18.00 na speciální škole.

Sešlo se nás úctyhodných 16 lidí, i když ne všichni z našeho oddílu, ale i naši kamarádi a známí, případně bývalí členové.

Myslím, že jsme si zahráli vcelku příjemně, nikomu se nic nestalo (až na jednu hokejku). Po zimě jsme se trochu protáhli a to určitě nikomu neuškodí. Na obzoru se objevuje několik nadějných mladých hvězd – např. brankář Ječmen, nebo dravý útočník Šmodrch. Hráčem, který může být postaven na jakýkoli post, je Sběratel.

Musím ovšem upozornit na některá negativa akce.

Tak zaprvé je to problematické vnímání některých jedinců. Tělocvična nás stojí 300 Kč a my třetinu času musíme někomu dokola říkat, do kterého družstva patří a že má jít hrát (týká se mladších zmatkařů).

Horší je však to, že někteří z ns nerespektují dohodnutá pravidla. Já vím, že se to může stát každému, že např. zapomene prezůvky. Mě ovšem seřvala paní školnice, když zjistila, že počet botů v šatně neodpovídá počtu účastníků a tudíž se někdo nepřezul. Dotyčný tvrdil, že má čisté boty. Chtěl jsem to paní školnici dokázat a jednu jeho botu jsem vzal, avšak byl jsem nemile překvapen tím, že na podrážkách měl kousky čerstvého lepivého bahna. Nejednalo se o nějakého nováčka, tak příště prosím pozor!

Tak se taky může stát, že nám příště tělocvičnu nepůjčí!

Akce se za oddíl účastnili Tarzan, Netopýr, WABLAUTANAGA, Rendy, Stopař, Ječmen, Mauglí, Šmodrch a Sběratel.

Rendy

Akce Selkirk

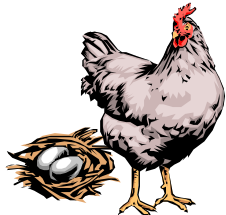
Zpráva z akce:

Skupina – Nord (Sever)

Členové – Sherman Jump (Maugli), Thomas Barley (Ječmen)

1. den (den před vstupem do EU) – napsal Thomas Barley:

Na klubovně jsme se sešli v 16.30. Rendy nám něco řekl o misi a rozdělil nás do skupin. Já jsem byl s Mauglím, Tarzan s Broukem a Monou, Krvák s Netopyřem a Drakem. První úkol byl si nachystat věci (vodu, KPZ, čtyři dle uvážení a skupina mobil, sekera nebo nůž a buzolu) do telete. Pak jsme dostali jídlo od Rendyho (kuřecí stehna, brambory, vajíčka a cibule) a zabalili jej do telete.

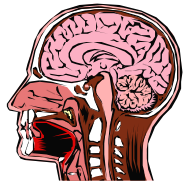
První skupina, která vyrazila jsme byli mi (skupina Sever), Stopař nás zavezl k nádraží a koupil nám jízdenky do Bohdíkova a dal nám mapu kde byli strategické body, strategický úkol a místo přespání. Ve vlaku jsme si všechno toto zapsali (z mapy). A po vystoupení v Bohdíkove jsme ji zavřeli do obálky.

Rozhodli jsme se že půjdeme na Nový hrad, protože jsme měli hodně času. Když jsme se zněj vraceli, chtěli jsme přebrodit Moravu, ale hladina byla vyšší než normálně, takže jsme ji přešli po lávce. Pak jsme prošli nějaký ty vesnice a nad vesnicí X jsme přespali (nad = nekonečný kopec). Měli jsme jenom igelit pod sebou a přes sebe. Neštvali jsme se s tím už něco stavět.

2. den (den vstupu do EU) – napsal Sherman Jump:

Ráno mě Thomas probudil přesně v 6:03:21 a okamžitě jsme vyrazili do terénu připravit potraviny pro konfidenta, s kterým jsme se měli sejít u kostela v Bušíně. Na kopci Rovinka jsme rozdělali oheň a začali vařit. Brambory jsme udělali úplně nakonec v žhavých uhlících a kuře jsme jednoduše opekli nad plamenem. Nejzajímavější byla příprava vajíček – ty jsme nejdřív chtěli smažit na kameni, ale po třech ztracených vejcích jsme to vzdali a opekli je u ohně. Dvě sice explodovala (vyrobili jsme tak novou ekologickou zbraň s účinností semtexu), ale alespoň jedno se nám pro konfidenta podařilo zachránit.

Cestou do Bušina jsme se chtěli vydat do Větrných děr, jenže krátké zatmění mozku našeho navigátora (mě) znamenalo, že nejen že jsme místo nenašli, ale obešli jsme zbytečně asi čtyři kilometry velice obtížným kopcovitým terénem.

Sekundárním úkolem naší mise bylo pořízení kopie rozcestníku U Střelnice, totiž však nastala ve chvíli, kdy jsme zjistili, že rozcestník jaksi neexistuje.

Po setkání s konfidentem jsme se vydali pro další pokyny do Horních Studének a odtud do Jedlí. Cestou tam jsme již byli tak hladoví, že jsme už nebyli schopni pomalu mluvit, myslet a hlavně se hybat. Naštěstí jsme velice rychle došli do Jedlí, kde jsme si po složité akci setkali se spojencem Petrem Mrázkem, který nám vydal naše vybavení a doplnil zásoby vody.

Poté jsme se vydali k řece Březné v níž jsme objevili další pokyny. U řeky jsme se setkali se skupinou Süd (Jih), s kterou jsme se domluvili na spolupráci, protože jsme si uvědomili, že sami nemůžeme celou akci stihnout. Po opětovném setkání obou skupin u řeky Březné jsme ostatně zjistili, že akci nestihnáme ani společně.

Vydali jsme se na další místo setkání s našimi agenty. Pokud by pro nás nepřišel vojenský transportér řízený samotným generálem Cooperheadem, tak bychom na sraz přišli asi o dvě hodiny později. Po převezení na místo srazu jsme byli již jen kousek od tajné laboratoře. K té jsme se vydali a vysledovali tajný výzkum Wehrmachtu. Nikdo z jednotky Supersoldiers nebyl výzkumníky odhalen. Po akci jsme předali své poznatky našim agentům a uložili se ke spánku.

3.den (den po vstupu do EU) – napsal Thomas Barley:

Vstávali jsme ve 4:30, sbalili si věci a šli do Hoštejna. V Hoštejně jsme málem nestihli vlak, ale protože o nás věděli, tak na nás počkali. Ve vlaku jsme vyplnili papír k fotosoutěži. V Zábřeze jsme se rozešli a šli domů.

Agent Thomas Barley se chystá k přenocování.

Mauglí + Ječmen

Hra pro Robinzony – s dominem

Máte doma domino? S těmi kostičkami se může hrát spousta her. A k některým nepotřebuje člověk ani soupeře, vystačí si při nich sám.

Jednu z těch dominových her, kterými by se dobře bavil i Robinson na opuštěném ostrově, tě dnes naučíme.

Nejdříve rozlož všech dvacet osm dominových kostek na stůl tak, aby vytvořily čtverec 8x7 políček (každá kostka má dvě políčka). Ten čtverec má přesně odpovídat obrázku, který tu vidíš:

Čísla v políčkách napsaná ukazují, kolik oček musí být na stejném místě v tvé dominové sestavě. Kostky můžeš klást vodorovně i svisle. Možná že ti to napoprvé připadá na první pohled jako směšně snadný úkol. Ale zdání klame! Ve skutečnosti je to dost zapeklitý oříšek, to ostatně poznáš hned, jak se pustíš do hry. Z obrázku není jasné, která kostka je položena na výšku a která na délku! Takže například prázdné políčko (0) v levém horním rohu může patřit k vodorovně položené kostce, na jejíž pravé polovině jsou dvě očka (2), ale také ke svisle postavené kostce, na jejímž spodním políčku jsou čtyři očka (4)! A tak je to všude.

0	2	3	3	6	6	1	1
4	3	5	3	2	5	2	6
4	1	0	2	4	5	6	6
5	4	4	3	4	0	3	3
5	2	4	6	1	6	0	2
5	4	5	0	3	2	2	1
0	0	1	5	1	6	0	1

Ječmen

Březové lístky

1.stupeň BL – zelený – Zelená barva je barvou probouzející se přírody – znamená „volno“, začátek, jaro a naději v pokračování života. Udílí se vynikajícím členům oddílů, rádcům i dětem za činnost, která je příkladem pro ostatní.

2.stupeň BL – světlemodrý – Světlemodrá je barvou čisté letní oblohy a symbolizuje nabídku rozletu k výšinám, která vyžaduje pevné rozhodnutí i odvahu. Udílí se i starším za věrnost mladým ideálům a trvalou pomoc mladším.

3.stupeň BL – tmavěmodrý – Je symbolem osvěžující a chladivé pitné vody ve studánce. Uděluje se za poznání a osvojení praxe i teorie všem, kteří získané znalosti předávají mladší.

4.stupeň BL – žlutý - Je symbolem životodárného slunce a plamene zářícího do tmy. Patří těm, kdož předávají zkušenosti ostatním (vůdcům úspěšných oddílů s pevným řádem a tradicemi).

5.stupeň BL – červený – Je symbolem dozrálých plodů přírody. Nositel sám je pro ostatní příkladem, předává konkrétní zkušenosti i za hranici svého vlastního oddílu.

6.stupeň BL – karmínový – Představuje barvu právě kaleného kovu. Nositel se dokáže orientovat ve složitých situacích při práci, dokáže radit i předávat zkušenosti rozsáhlému okruhu spolupracovníků či kamarádů, dokáže organizovat setkání, srazy a různé akce.

7.stupeň BL – bílý – Bílá je barva čistoty, cti, charakteru a míru. Životní úsilí nositele se znovu barví do oslnivé barvy světla, zářného příkladu. Zná cíl své činnosti a jeho koncepce je přijatelná i ostatní. Je koordinátorem práce různých oddílů.

8.stupeň BL – šedý – Šedá je barvou znalosti, vědění a moudrosti, je symbolem bohatých zkušeností. Je určen všem, kteří neztratili životní elán a pomáhají svými zkušenostmi vychovávat mladé lidi (organizátory lesních škol a škol, celostátních srazů).

9.stupeň BL – černý - Husitský národní stupeň – Husitská černá je barvou nesmiřitelné kritiky nedostatků, překonávání překážek a zármutků, ale zároveň i vedení cestou vzhůru. Značí vyvrcholení cesty i života. Patří všem, kteří si udrželi kontinuitu vývoje a dokázali ovlivnit mnoho kolektivů, z nichž většina ukázala správný směr ve své činnosti.

10.stupeň BL – bronzový – Je určen těm, kteří výrazně ovlivnili činnost oddílu na úrovni okresu či kraje. Nositel má soustavný kontakt s ostatními oddíly.

11.stupeň BL – stříbrný – Uděluje se těm, kteří se aktivně působí v širokém územním okruhu, organizátorům celostátních her, programů, výměn zkušeností a podobných akcí.

12.stupeň BL – zlatý – Je nejvyšším a posledním oceněním. Získá ho ten, kdo výrazně ovlivnil činnost dětí a mládeže v celé republice.

Čestný BL – Zlatý v zelené obrubě – Uděluje se za záslužný či hrdinský čin pro mládež, nebo lidem mimo hnutí dětí a mládeže. Zejména osobnostem (prezidenti, starostové,...), také za pomoc při živelných pohromách s nasazením vlastního života či lékaři za záchranu dětského života apod.

Ječmen

POČÁTKY MODERNÍ ČESKÉ STÁTNOSTI (4. část)

Úvod

Minule jsme si řekli, že Československo byl svobodný demokratický stát. Představili jsme si tehdejší Prahu, které stačilo pouhých 20 let, aby se důstojně zařadila mezi nejprřednější evropská velkoměsta – starobylou krásou i moderní výstavbou, živostí kulturního ruchu, nabízenými službami, komfortem, čistotou i pohostinností obyvatel.

Na cestě k prosperitě

Československo zdědilo po monarchii válkou rozvrácené hospodářství, bídu, hlad a také znehodnocenou měnu. Staré rakouské peníze platily po převratu nejen u nás, ale i v Rakousku a Maďarsku. Tam jejich hodnota velmi rychle klesala, a tak bylo třeba naši měnu od nich oddělit. Rázně tak učinil již v březnu 1919 ministr financí Alois Rašín, když dal všechny bankovky okolkovat a polovinu jich stáhl z oběhu. Peníze pak nemohly nekontrolovaně plynout přes hranice, než byly vydány nové československé bankovky. Naše koruna se záhy stala jednou z nejpevnějších měn v meziválečné Evropě.

Hospodářská tvář CSR byla značně různorodá. Zatímco české země patřily v

Alois Rašín – za Rakousko Uherska odsouzený k smrti a pak omilostněný. Po válce autor měnového opatření, které posílilo čs. korunu. Roku 1923 podlehl atentátu.

monarchii k nejvyspělejším a nejprůmyslovějším oblastem, Slovensko, a zvláště Podkarpatská Rus zase k těm nejméně rozvinutým. Kromě moderních odvětví tu byla i taková, která zaostávala za nejvyvinutějšími státy světa. Vedle velkých továren tu působily i menší a řada malých podniků či dílniček s rukodělnou výrobou.

Rozpadem Rakousko – Uherska přišel náš průmysl o své tradiční trhy. Snažil se samozřejmě znovu prosadit a hledat i nová odbytiště, ale do cesty se stavěly celní přehrady i velká konkurence především z Německa. Přesto se zakrátko podařilo novou značku **MADE IN CZECHOSLOVAKIA** díky kvalitě našich výrobků proslavit v celém světě.

Již v roce 1924 přesáhla výroba nejvyšší úroveň dosaženou před válkou. Vedle tradičních odvětví – textilního, sklářského i těžkého průmyslu a výroby piva – se dynamicky rozvíjel průmysl strojírenský, elektrotechnický, chemie i radiotechnika. Vyráběli jsme a vyváželi zařízení pro pivovary, cukrovary, turbíny, lokomotivy

Nejznámější značky té doby, které známe i dnes – motocykly Jawa, ČKD, automobily Avia a Škoda

Tomáš Baťa, nejznámější čs. podnikatel. Rodinnou firmu spoluzakládal roku 1894, ale úspěch získal až ve 20. letech po zavedení pásové výroby a vlastního systému řízení. Jeho výsledky byly i v celosvětovém měřítku unikátní.

a také zbraně. Československé automobily a motocykly značek Tatra, Škoda, Praga, Aero, Walter, Wikov, Jawa a další byly známé po celé Evropě.

Koncem 20. let jsme byli sedmí na světě ve výrobě aut. Roku 1922 jezdilo na našich silnicích sotva 10 tisíc aut, v roce 1930 to bylo 100 tisíc. Československé továrny dokázaly vyrábět letecké motory, letadla, obráběcí stroje světové úrovně, traktory, zemědělské stroje. Rozvíjel se i lehký průmysl. **Tomáš Baťa**, který se z chudého papučáře stal světovým králem bot, je dodnes pojmem, jeho firma je známá v celém světě.

Vrcholu bylo dosaženo roku 1929. V té době se už maličké Československo podílelo 1,4% na celosvětové výrobě a zaujímal asi 10. místo na světě – a to muselo více než 50 % surovin dovážet, zato vyváželo práci přislovečně zlatých rukou.

Také v zemědělství byla situace po válce neutěšená; úbytek pracovních sil, a hospodářských zvířat, poslední úrodu r. 1918 zabavily úřady pro frontu. Naši rolníci však vždy lnuli k půdě a své nelehké práci rozuměli. Poměrně malá a roztroušená pole neumožňovala sice velkou mechanizaci, zato však nedocházelo ke znehodnocování půdy a devastaci krajiny. Ostatně na mnoha místech se rolníci sdružovali – samozřejmě dobrovolně – do různých svépomocných družstev. Kupovali si společně nákladnější mechanizaci lokomobily, mlátičky, traktory – pomáhali si při žních i při odbytu výrobků.

Automobil kopřivnické Tatry měl výkyvné polonápravy, což byla velká novinka

Lokomotivy se vyráběly např. v plzeňské Škodovce nebo v kopřivnické Tatře. K rychlému spojení mezi Prahou a Bratislavou nasadily dráhy roku 1936 komfortní vozy jezdící rychlostí až 130 km/hod. Vlak vešel ve známost jako **Slovenská strela**. Vzdálenost 397 km překonal za 4 hod a 51 min. Je zajímavé, že dnes potřebují mezinárodní vlaky EC k překonání stejné trati jen o několik minut méně

podobně. Od roku 1934 začala výroba znovu narůstat a klesala i nezaměstnanost.

Roku 1937 se už výroba dostala téměř na úroveň roku 1929 a je trochu smutným paradoxem, že k jejímu rozvoji i k poklesu nezaměstnanosti přispělo ohrožení republiky – nutnost výstavby rozsáhlých opevnění a rozšíření výroby zbrojního průmyslu.

Dle knihy **Kukátko ČSR 1918-1938** a **Kroniky Techniky** připravil **Rendy**

Již na konci dvacátých let stačil náš letecký průmysl zabezpečovat potřeby vojenského i civilního letectví. V první polovině 30. let vzniklo několik vynikajících konstrukcí, jež šířily dobré jméno čs. průmyslu. Náš letecký průmysl tak důstojně doplňoval automobilky, jež v té době byly schopny konkurovat vespělým evropským zemím.

Přichází krize

Světová hospodářská krize z roku 1929 zasáhla i československé hospodářství hluboko a citelně. Projevila se u nás se zpožděním, ale i tak přinesla mnoho bídy a utrpení. Největší pokles výroby a také největší nezaměstnanost byly u nás v roce 1933. Malé podniky s nedostatkem kapitálu se hroutily, lidé přicházeli o zaměstnání, strádali nedostatkem potravin, topiva, někteří neměli na činži. Nezaměstnaní organizovali hladové pochody, ti, kteří ještě o práci nepřišli, chtěli stávkami zabránit dalšímu propouštění.

Ovšem i demokratický stát se snažil následky krize zmírnit a stabilizovat hospodářství. Organizoval podpory v nezaměstnanosti, hlouběji než kdy dříve zasahoval do tržních vztahů, zadával nové velké veřejné stavby, omezoval růst cen a

Zdravověda

Puchýře

Zelenáč si vezme na výlet nové, nerozšlápnuté boty. Ujde sotva čtyři kilometry a má pocit, že se jeho nové pohorky proměnily v mučící nástroje. Jeho nohy jsou ozdobeny překrásnými puchýři.

Zelenáč se moc nehne do práce, ale když je k ní nepříznivými životními okolnostmi donucen, naskáčí mu puchýře pro změnu na ruku – od násad lopaty a sekýrky.

Opatření proti této „nemoci zelenáčů“:

1. Na výlet jdeme jen v dobře rozšlápnutých botech.
2. Při delší práci s nářadím chráníme ruku pracovními rukavicemi. Nebo si na ně navlékneme aspoň staré ponožky.
3. Když už puchýřům dovolíme, aby nás navštívily, nepropichujeme je. Tekutina pod odchlípnutou kůží chrání citlivou tkáň jako účinný obvaz.
4. Útok puchýřů zastavíme nejlépe tím, že při prvním pocitu nepříjemného tření prstů o botu přelepíme citlivé místo náplastí bez polštářku.
5. Pokud si puchýře nestrháme a nedostane se do nich infekce, neděláme s nimi dál nic. Prostě je ignorujeme (i když se nám obvykle nějaký čas připomínají).

Škytavka

I když to nebývá závažný problém, přece jen se snažíme (zejména u dětí) škytavku odstranit. Užíváme prastarou říkačku, kterou má postižený opakovat nejméně třikrát za sebou, aniž se mezi tím nadechne:

Šla škytavka kolem moře,

Potkala tam bachoře.

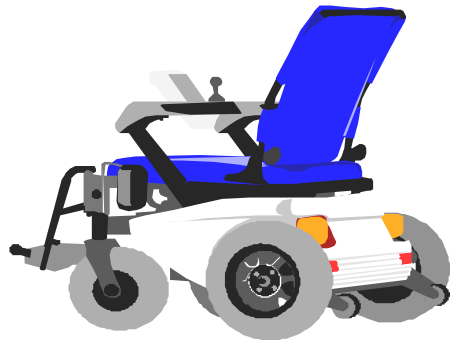
Bachoř se vrátil

A škytavku zmlátil.

Druhý způsob pomoci: Posadit se a zadržet dech.

Třetí způsob: Dlouze, zhluboka se napijeme.

Jen vzácně je škytavka tak úporná, že člověka trápí celé hodiny – pak je třeba vyhledat lékařskou pomoc.

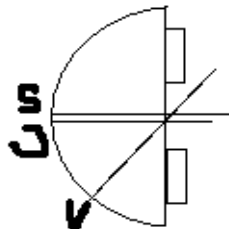
Stavba Tee-Pee

Výběr místa:

Místo musí být rovné a suché, není vhodná louka na níž by nám za deště do vyhloubeného ohniště zatékala voda. Kolem stanu také musí být místo.

Tyče:

U nás se dělají ze smrků, které ovšem nemají tak dobré vlastnosti jako borovice Murrayaova (tu používali indiáni). Pro nejmenší tee-pee stačí 11 tyčí, pro čtyřmetrové nebo pětmetrové 14 tyčí, pro 5 – 6 m 17 tyčí a pro největší 20 tyčí. Pro výrobu potřebujeme soušky o 1 m vyšší než stan a ne širší než 10 cm. Suky se musí důkladně osekát, kůra se musí osekávat kvůli vodě stékající po tyči. Tyče nezkracujeme. 3 silnější tyče použijeme na trojnohu, jednu použijeme na zvednutí plachty a dvě na chlopně.

Jehlice:

Rovné klacíky nebo pruty dlouhé asi 30 cm a silné asi 1 cm, pokud možno oloupané.

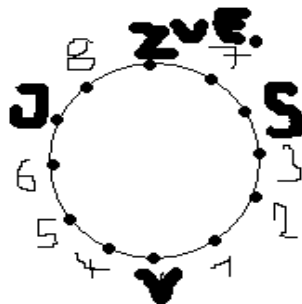
Kolíky: Potřebujeme jich 20 až 40 (podle velikosti tee-pee). Dlouhé jsou asi 40 cm a 2 až 3 cm silné.

Stavba:

Rozprostřeme látku a položíme na ni tři silnější tyče.

Vchodová tyč je směrem k východu, severní k severu a jižní k jihu. Pro svázání tyč použijeme klubko bavlněného provázku. Svážeme je v místě kde se kříží (u jazýčku). Svazování začneme lodní smyčkou a pokračujeme omotáváním, musíme utahovat akorát. Pak postavíme trojnohu a jedenáct tyčí (zvedací tyč se dává až na konec).

Po naklazení tyčí se omotají provázkem, který zbyl z vázání trojnohy. Po omotání přivážeme provázek k jedné z tyčí. Teď na zvedací tyč přivážeme plachtu (jazýčkem), plachtu obmotáme kolem tyče a vztyčíme na kostru. Plášť roztáhneme a sepneme vidlicemi od shora. Po sepnutí pláště roztáhneme tyče do konečné polohy a taháním za látku se přesvědčíme, že dosáhne až na zem. Potom stan zakolíkujeme. Když nejsou poutka, udělá se následující. Z rubu přiložíme obléžek asi 10 až 15 cm nad spodním okrajem, obalíme látkou, ovážeme provázkem lodní smyčkou a volné konce provázku svážeme do poutka pro navlečení kolíku. Poutka děláme nejvýše 70 cm od sebe. Po zakolíkování zbývá navléknout dvě tyče do chlopní. Šňůry od spodní strany chlopní zavážeme na 1 metr vysoký kůl zabodnutý do země u tee-pee.

AGENTUR ZERO – Jim Carter

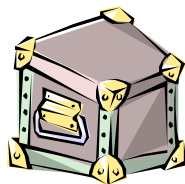
Vykradený sejf

Se šerifem Dalneyem v Chimneys jsme si hned padli do oka. Byli jsme asi stejně staří a zřejmě i stejně založení. Ochotně mi poskytl informace, které jsem potřeboval ke svému případu, který jsem měl v Chimneys rozdělaný a potom mě pozval na pivo. Přijal jsem. Než jsme ale mohli odejít, ozval se telefon.

„Všechno mi ukradli, šerife, okamžitě přijedte!..“ ozvalo se ze sluchátka místo pozdravu. Dalney byl po pětadvaceti letech strávených v kanceláři šerifa zvyklý na ledacos. Podobné telefonáty už tady nejednou zažil. S ledovým klidem začal klást otázky, aby se dověděl, že volající pan West se právě s manželkou vrátil po týdenní cestě domů, kde našel v hale rozbité francouzské okno a v pracovně vypáčené dveře od trezoru. Domácí sejf prý zeje prázdnotou. Ztratily se akcie, manželčiny zlaté šperky a tři sta tisíc na hotovosti, které West před svým odjezdem nestačil zanést do banky. V domě po celý týden nebyla živá duše. Služebnictvo dostalo dovolenou a odjelo k příbuzným. Ale na služebnictvo se může spolehnout. Slouží u nich už několik let a nikdy s nimi nebyly žádné potíže.

„Dobrá, pane Weste, na nic tedy nesahejte a počkejte na mě. Za chvíli budeme u vás,“ ujistil šerif volajícího. Když zavěsil, ulevil si: „V těch mrazech by psa nevyhnal a já musím bůhvíkam do těch odpornejch kopců. Nechcete jet se mnou? Třeba nám potom ještě zbude čas na to pivo.“

Ulicemi Chimneys projížděl šerif něco přes čtvrt hodiny. Přestože tohle město bylo spíš jen malou viskou v kopcích, dům Westových se mu stále nedařilo najít. Nakonec hledání vzdal a zastavil u jediné čerpací stanice, která zde v městečku byla, aby se zeptal obsluhy.

„Westovi, Westovi,..“ na chvíli se zamyslela obtloustlá pumpařka. Pak ale spustila: „Vy určitě myslíte Jacka Westa, šerife, co má ve městě tu fabriku. Ten bydlí přeci tamhle na kopci v té ohromné vile. Představte si...“, ta žena nebyla k zastavení.

Tak jsme se dověděli, že Jack West se do města přistěhoval s manželkou před necelým rokem. Dům na kopci údajně koupili za nekřesťanské peníze. „Oni si to můžou dovolit, když mají ve městě tu fabriku,“ pumpařce jela pusa až neuvěřitelně. „Co tam vlastně vyrábějí, to já tedy nevím, ale nejspíš jim to vynáší. Peníze, ty oni zas mají. Jen co povolí ty hrozný mrazy, mají prý objednanou rekonstrukci celého baráku. Říká se, že chtějí začít s topením. Je pravda, že ta jejich vila je poslední stavení široko daleko, kde se ještě topí uhlím v takovém tom obrovském kotli. Pak budou mít taky plyn.“

„Myslím, že už budeme muset jet,“ skočil Dalney pumpařce do řeči. Před jen se mu zdálo, že informace o tom, kdo a jak ve městečku topí, už znát nepotřebuje.

Než jsme dojeli až k nádherné vile Westových, uběhla od telefonátu necelá půlhodina. Při tom jsme si stačili všimnout odporného šedého kouře vycházejícího z komína. V duchu jsem dal pumpařce za pravdu. Až sem Westovi zavedou plyn, nebude uchvacující pohled na dům nic rušit.

V přetopeném domě nás přivítal příjemný mladý muž s elegantní dámou v jemných šedých šatech s krátkým rukávem. „Odložte si prosím, šerife. I vy, pane,“ požádala nás paní Westová. A pokračovala: „Uvařím zatím kávu, než vás manžel provede domem a ukáže vám ten sejf. „Myslím, že to snad ani nebude nutné,“ odvětil přezíravě šerif. „Tenhle podvod vám nevyšel!“

Jak šerif Dalney přišel na to, že Westovi lžou?

MIČKINIKWA + RENDY

Mýty: Mise Kamikadze (část druhá)

Na číselnicích se neúprosně krátil čas.

5, 4, 3, 2, 1, 0

V té chvíli se ozvalo pět ohlušujících výbuchů a Jižní Dalarn zakryl mrak prachu. S napětím jste z uctivé vzdálenosti sledovali usazující se prach a v duchu jste si říkali: „Budou tři stačit?“ Právě tolik bomb si totiž našlo své místo uprostřed ležení Nepřátel. Zbylé dvě nazaďbůh vybuchly někde v poli. Prach pomalu klesá, ale co to? Z mračna vyběhají Nepřátelé. Sice zaprášení a vykašlávající prach z plic, ale žijí! Stále vybíhají další: 5, 10, 20, 30, 50. „Další už ne! Další už ne!“ modlili jste se, a nakonec vám bylo vyslyšeno.

To už však před mrakem stály nejméně tři setniny. Teď se do boje zapojili i Dalarnští. Trubky zatroubily a z brány přes most vycházeli vojáci v sevřených řadách. Vaše radost narůstala, když proud válečníků v plné zbroji stále nekončil. Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, pět setnin pochodovalo vstříc třem setninám Nepřítele. Boj se ale nekonal. Celé nepřátelské vojsko vzalo nohy na ramena a pelášilo kamsi do polí!

Vítězství!

Po usazení prachu jste si teprve všimli, kolik spouště ty koule udělaly. Nejméně 2 000 mrtvol leželo někde, kde býval Jižní Dalarn. Teď tu nestojí ani kámen na kameni. Jako hrdinové jste vešli do Severního Dalarnu, všemi oslavovanými. Nadmuli jste se pýchou. Ale co ti zbývající Nepřátelé, co když se vrátí? „No, vydáme se za nimi až zítra.“ Tu se k vám přitočil muž v červené kápi, ten, co jste se s ním seznámili při vašem výcviku. „Máte, co jsem po vás chtěl? No teď už je to asi zbytečné, když před Dalarnem leží krve habaděj. Těď však potřebuji Knihu Vědění z Alaxandrovske knihovny. Že mi pro ni do Avalonu skočíte, prosím?“

Půjdete po stopách zbytku Nepřátel nebo se vydáte do Avalonu pro Knihu Vědění? Váš osud je teď ve vašich rukách.

Cestovatel

Co se děje v oddíle?

- Sněm se odložil na 22. května, kdy proběhne i klání rodů
- Michal a Cestovatel úspěšně složili zkoušky a máme v kmeni dva nové zdravotníky
- Proběhla objednávka fotek z uplynulého roku. Celkem jsme si objednali asi 300 fotek, jedna vyjde na 3,50 Kč
- Naše vlčata vyrazila 8. 5. na Závod světlušek a vlčat. Jak to dopadlo dnes ještě nevím, tak snad se dařilo
- Na 15. května chystá Michal druhou cyklovýpravu našeho oddílu. Kdo chce, může se projet a poznat zajímavosti Litovelského Pomoraví
- Na tábor se budou kupovat nové lakrosky, abychom se zase vrátili k této indiánské hře
- Někteří starší členové oddílu asi mají stále problémy rozeznat syrové a pečené kuře

Degandawida Stopař

Velká fotosoutěž

Ve čtvrtém kole šlo samozřejmě o Wablautanagu, téměř všichni jej poznali, jeho stará přezdívka Anděl asi nebyla jen tak pro nic za nic.

Je tu úplně poslední fotka naší fotosoutěže. Tentokrát žádnou nápovědu nedám, protože už jsou jen čtyři možnosti, ze kterých můžete vybírat.

Degandawida Stopař

Stránka zábavy

Tučňák Linux s deštníkem

Křeček

O počasí:

Nájemník si stěžuje správci. „Už několik dnů mi zatéká do bytu. Jak to bude ještě dlouho trvat?“ „Já nevím, zeptejte se meteorologů.“

Na meteorologickou stanici telefonuje rozrušený muž:

„Chci vám říct jen to, že ty vaše mírné přeháňky mi právě odčerpávají ze sklepa!“

Vrchní prchni:

„Pane vrchní! V mé polévce plave mrtvá moucha!“

„Omlouvám se! Když jsem vám polévku nesl, ještě žila.“

„Jak jste si pochutnala na tom čínském jídle?“ ptal se vrchní paní Kudláčkové. „Jídlo bylo opravdu výborné, jen ty hůlky mi pořád leží v žaludku.“

„Pane vrchní! Mám v polévce mouchu!“ „To nic, pavouk z druhého talíře ji hned chytne!“

„Představ si, že jsme obědvali u jednoho amerického multimilionáře.“ „Fantastické. U koho?“ „U McDonalda.“

Doktorské:

Propustili pana Rulíka z psychiatrické léčebny. Za pět minut byl vystrašený zpět. „Ale copak, vždyť přece už víte, že nejste žízala, ale člověk – tak můžete klidně jít domů.“ „No já to vím, vy taky... ale ví to i ten kos na stromě v parku...?!“

Paní Holubová povídá svému manželovi: „Lojzo, rozhodla jsem se, že když zemřeš, dám tě spálit a tvůj popel dám do přesýpacích hodin.“ „Hm, hm, a proč právě tam?“ „Aby si aspoň po smrti něco dělal!“

A vtip měsíce (tzv. školní syndrom na střední a vysoké):

Ve tři v noci zazvoní profesorovi telefon, ozve se tichý hlas: „Probudil jsem Tě?“ „Hmmm... ano ...“ „Tak to je dobře protože já se ještě učím!!!“

Naříd' je na šestou a jdi už spát!

Obsah čísla 161/15. ročník, které vyšlo 7. 5. 2004:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Slovo Degandawidy – str. 3	Stopař
Ø Bodové menu v květnu – str. 4	Stopař
Ø Brigáda na klubovně 8.4.2004 – str. 5	Rendy
Ø Bitva o Brničko – str. 6	Tarzan
Ø Výstava – str. 7	MIČKINIKWA
Ø Páteční aktivita – str. 9	WABLATANAGA
Ø Akce Selkirk 30.4. – 2.5.2004– str. 10	Rendy
Ø Akce Selkirk skupiny Jih – str. 13	Netopýr
Ø Akce Selkirk skupiny Východ – str. 14	Tarzan
Ø Floorbal – str. 15	Rendy
Ø Akce Selkirk skupiny Sever – str. 16	Ječmen+Mauglí
Ø Hra pro Robinzony s dominem – str. 17	Ječmen
Ø Březové lístky – str. 18	Ječmen
Ø Počátky moderní české státnosti – str. 19	Rendy
Ø Ohnivectví – str. 21	MIČKINIKWA
Ø Zdravověda – str. 22	Ječmen
Ø Tee – pee – str. 23	Ječmen
Ø Detektivka – str. 24	MIČKINIKWA
Ø Mýty: Mise Kamikadze (část druhá) – str. 25	Cestovatel
Ø Co se děje v oddíle? – str. 25	Stopař
Ø Velká fotosoutěž – str. 26	Stopař
Ø Stránka zábavy – str. 27	Křeček

Příští redakční rada se koná:	V sobotu 22. května
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 30. května
Příští číslo vyjde:	V pátek 4. června 2004

Březová kůra – časopis skautského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 161, náklad 35 výtisků – vyšlo květen 2004
redakce: Petr Fornůšek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317
Vladimír Pacholík, Zábřeh, MOBIL 605 301 871, NEMOBIL zrušen
trojka.shawnee@email.cz, fomusekp@email.cz, vladimir.pacholik@seznam.cz
grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh
Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!